

PÄIVÄPARI
TAMMISAARESSA

KIMMO
PALO

PÄIVÄPARI TAMMISAARESSA

RIIMITELTY NÄYTELMÄ

KIMMO PALO

©2022 Palo, Kimmo

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-6525-8

Kirjan piirrokset ovat taiteilleet:

Fanni Faven, piirrokset sivuilla 11, 40, 123 ja 215

Laura Hietaniemi, piirrokset sivuilla 77, 115, 184 ja 296

Minna Rinne-Laturi, piirrokset sivuilla 59, 243, 267 ja 307

Etukannen ja takakannen piirrokset ovat Laura Hietaniemen tekemiä.

SAATTEEKSI

Haluan näissä saatesanoissa tuoda esille joitakin seikkoja selvennyksen vuoksi.

Tässä tarinassa ajan kuluminen on ilmaistu joko sanoin, esimerkiksi (kuluu viisi minuuttia), tai yhdellä tyhjällä rivivälillä, mikä tarkoittaa vähintään viiden sekunnin ja enintään viiden minuutin aikasiirtymää eteenpäin, tai viiden asteriskin (*) muodostamalla rivillä, mikä kertoo että aikaa on kulunut vähintään kymmenen minuuttia.

Asteriskirivin ylä- ja alapuolella olevat kaksi tyhjää riviväliä eivät viittaa ajan kulumiseen erikseen, vaan ne ovat pelkästään esteettinen ratkaisu, joka tuo tekstiin hengähdystilaa. Tässäkin näytelmässä olennaisessa roolissa olevat yhteenkuuluvat riimiparit ovat yhden lauseen tai virkkeen etäisyydellä toisistaan, ja ne on selkeyden vuoksi *kursivoitu*.

Tästä poikkeuksia ovat runot sivuilla 104, 157 ja 167, joissa riimiparit ovat joko samassa virkkeessä tai perättäisissä virkkeissä.

Olen tässä kirjassa pyrkinyt välttämään kahden saman riimin toistamista, paitsi silloin, kun niillä on selvä merkitysero.

Tämä on Haku päällä luokkakokouksen alla-kirjan jatko-osa, jossa luokkakokousjuhlan jälkeisenä päivänä pieni osa luokkajuhlijosta jää juhlapaikalle, istuu lounaspöytään, ja astuu risteilylaivaan.

Astu sinäkin tämän tarinan kyytiin, ja iloitse, itke, naura, nauti. ☺

ALKUNÄYTÖS

Tiistaina 23.7.2013

”Nukutko sä?”

”En nuku...”

...olen mä jo *hereillä*.

Oho, mihinkäs sulla on hävinny yltäsi *yöpuku*?”

”Se huljahti päältäni pois jossain vaiheessa viime yötä...huomenta *hurmuri*.”

”Huomenta *hunajainen*.

Huomasin aamumulla vessassa, että mulla on jotain epämääräisiä jälkiä kaulassa...oisiko niin, että se eilisiltana äkkäämämme sisäkatto-otus otti Ollin kiikariinsa, ja tuli ja *puri*...?”

”Ei se purrut...tunnustan että tää viime yönä täydenkuun aikaan vampyyriksi, tai vampiksi vaihtunut tyttö on sygyllinen noihin kaulajälkiisi...tai en oo enää mikään tyttö, vaan *nainen*.”

”Vai *niin*...”

...enpähän muista sun viimeyöllisistä näykkäisyistäsi yhtikäs *mitään*.

Mun on täytynt olla siinä vaiheessa yötä Höyhensaarilla; tai ainakin olen ollut siinä yön vaiheessa jo jonkin aikaa matkalla *Höyhensaarin*.”

”Joo, kyllä sä olit siinä vaiheessa viime yötä jo kallistanut kohti ”unten ulappaa” tuon sun uuvahtaneen *pään*.”

”Mutta Elisabet, sinähän sait siitä eilisestä päivällisbuffetista ja meidän iltayöpalastamme masusi ihan täyteen; niin mä ainakin *ymmärsin*...”

...silti snulle taisi tulla viime yönä nälkäkohtaus, kun päätit alkaa mussuttamaan *mua*?”

“Juu, olihan mun masuni täysin täysi silloin iltayöaikaan...mutta se olikin rakkauden nälkää josta mä *kärsin*...

...rakkauden nälkää, ja rakkauden janoa...ja vaivaa ne vieläkin vähäsen tätä *hunajapupua*.”

“Vai *niin*.

Katsotaan jos rakkauden nälkääsi, ja rakkauden janoosi löytyisi ensi yönä *helpotusta*...

...riippuen siitä, että köpötelläänkö me ensi yönäkin yhdessä samaan *kammariin*.”

“Köpötellään, jos se on kiinni *musta*.”

“Selvä peli...tämä asia on sitten sillä siisti...tai tällä *siisti*.

Onpa ulkona nyt harvinaisen kaunis kesäinen *keli*.”

“On todella...ja linnutkin laulavat aurinkoisia aarioitaan jotenkin erityisen *kauniisti*.

Ja tuolla parkkipaikan laitamilla nuuskii nurmikkoista maata söpö ja nätti tummaturkkinen *hauveli*.”

“*Todellakin*...

...ja nätiltä näyttää tuo nuorehko nainenkin, joka on ulkoiluttamassa tuota ainakin itselleni ihan tuntemattoman rotuista *hauvaa*.

Meinaan itsekin mahdollisesti hankkia vielä jonaín päivänä *rakin*...

...tai siis kohteliaammin sanottuna koiran, tai hauvan, tai hauvelin...sitten, kun toivottavasti asuilen omassa omakotitalossa, ja kassani on vakaasti plussan puolella; tai kenties tulevan vaimoni kassa on plussan puolella...kunpa siihen elämänvaiheeseen ei menisi enää *kauvaa*. Se koirani, tai koiramme tulee olemaan rodultaan mahdollisesti shetlanninlammaskoira, tai beagle, tai kultainen noutaja...ja voi se hauveliini ihan yhtä hyvin olla vaikka lhasa *apsoki*.”

“Ahaa...kun olin teini-ikäinen, niin meidän perheeseemme kuului pari lumoavaluonteista, ja lutuista, ja sööttiä, ja terhakkaa terrieriäkin; ja ehkä sinä muistatkin *ne*?”

“Joo, muistan *toki*.

Muistan nähneeni ne teijän terrierinne silloin lapsuusvuosinani; mutta en muista pääsinkö niitten hurttien kanssa koskaan kosketusetäisyydelle, *silitysetäisyydelle*.”

“Voi hyvinkin olla *niin*...

...ettet koskaan pajannut niitä...sä et tainnut ikinä ees käydä kylässä *meillä*?”

“Enpäs tosiaan tainnut käväistä...en tainnut koskaan edes vilkaista teijän omakotitalonne ulko-ovelta sisään eteiseen, puhumattakaan että oisin kävellyt sisälle, ja tehnyt lähempää tuttavuutta jokaiseen teijän perheenjäseneenne, mukaan lukien niihin söötteihin *koiriin*.

Oisihan se ollu hauskaa ja miellyttävää ja piristävää piipahtaa sunkin luonasi vaikka jollain niistä pyöräilyreissuista, kun käväisin kylässä *Sohlbergeilla*.

Ilarihan, tai siis Jussihan asui siihen aikaan Österbyn mailla, aivan niin kuin *säkin*.”

“Niin asui...mutta Jussi asui mejän kotitalostamme kuiteski sen verran etäällä, että Jussia

ei voinut millään sanoa mejjän *naapuriksi*.”

“Aivan...ja hän tosiaan ei oo enää nykyään nimeltään Ilari Sohlberg, kun hän on vaihtanut nimensä Jussi Vanhalaaksoksi...hän on vaihtanut *etunimensäkin*.”

“Niin on joo...mutta tiedätkö *miksi*?”

”Enpäs vieläkään tiedä...Jussi kertoi mulle puhellessamme puhelimesta viime syyskuussa, vai olikohan se elokuussa, että hän on vaihtanut koko nimensä, ja Jussi sanoili silloin että hän kertoileepi joskus mielekkäämmällä ajalla sen syyn siihen omaan nimenvaihdokseensa; mutta aion vielä muistutella häntä ja sanoa että: Kuulehan Jussi, sun nimenvaihdosasiasi takana luuraileva syy on mulle yhä mysteeri, joten olehan ystävällinen, ja hyvä, ja *selitä*.”

“Ittekin kuulin vasta eilen, että hän on vaihtanut nimensä...mutta enpä hoksannut kysäistä Jussilta asiasta tarkemmin...Jarihan on myös vaihtanut nimensä; tosin sukunimensä *vaan*.”

“Niin on joo...mutta me ei varmaankaan aleta tässä nyt spekuloidaan syitä Jussin ja Järin nimenvaihdoksiin, vai *mitä*?”

“Juu ei...eiköhän taaperreta nyt alas aamupalalle; jollei me olla jo nukkuttu sen ohii...saattaa hyvin olla, että tässä vaiheessa päivää aamiaisantimista ei oo jäljellä enää *murustakaan*.”

“Mäkin luulen, että aamupala-aika on jo ollut, ja *mennyt*.”

“Aamupala tarjoillaan täällä kello seitsemästä puolikymmeneen, *muistaakseni*.”

“Niin mäkin muistelen...mitähän kloku mahtaa olla juuri *nyt*...”

Hyvät hyssykät, kello on jo 10:37...kyllä se maittävä aamiainen meni meiltä nyt tällä kertaa sivu suun; ikävä kyllä *meni*.”

“No, ootellaan sitten lounasta...se tarjoiltaneen tänään kahden *maissa*.”

“Niin mäkin ymmärsin...harmittaapa hiukan, että emme ehtineet saada tänään *aamupalaa*.”

“Muakin kismittää se vähäsen...mutta vaan vähäsen...katopa miten mukavan mustelman mä sain, kun eilisiltaisesta saunasta saavuttuani pyllähdin pyllylteni tuolla *marmoriportaissa*.”

“Voi voi...jos vaan voisin, niin parantaisin tuon mustelmasi tällä sekunnilla...niin että tuo oisi sen jälkeen silkka mustelmamuisto *vaa*.”

Sä et eilen sanonut mulle tuosta mustelmastasi ja pyllähtämisestäsi sananpuolikastakaan; onko tuo mustelma kovinkin *kipeä*?”

“Enää ei oikeestaan yhtään...ja en maininnut sinulle siitä pyllähtämisestäni, sillä se oli sen verran pehmeä se pyllähtämiseni...ja oon siitä Jumalalle kovasti *kiitollinen*...”

...ja suojelusenkel(e)illeni...surkealla tumpelon tuurilla oisi saattanut seurata huomattavasti ikävämpääkin, ja vakavampaakin jälkeä siitä, kun liikan lipokas lipee liukkaalla lattialla; ilman Jumalan ja uskollisen suojelusenkelini tai suojelusenkeittäni rakastavaa varjelusta oisi saattanut sattua kohtalokas koipivamma, tai kamala kallovasa, taikka vaikka pernan repeäminen, tai neliraajahalvaus...olkaamme siis varovaisia, jottei jalka luiskahda ja *lipee*.”

“Lämmän kiitos todellakin jokaiselle varjelijallesi siitä, ettei sinulle sattunut pahemmin...joo,

ollaan tosiaankin varovaisia...itse osaan oman kokemuksenikin pohjalta pitää mielessä *sen*.
Mutta kiitos muistutuksesta...milloinkas sä olet teettänyt tuon sydäntatuoinnin *ahteriisi?*”
“Se taisi olla sitä aikaa, kun olin hiljattain puhaltanu sammuksiin kaksikymmentäkahdeksan
kynttilää omassa syntymäpäiväkakussani...joo, se oli vuoden 2000 *keväällä*.

Siitä siis on nyt reilut kolmetoista vuotta...herranen aika, mihin nuokin vuodet *kiisi*...

Mulla on tatuointi myös *täällä*...”

“*Okei*...”

“Enempää mulla ei tatuointeja ookkaan...mites sulla; löytyykö sulta yhtään *tatskaa?*”

“*Ei*.

Toistaiseksi en oo ollut yhtään innostunut tatskanottoajatuksesta...mutta mistäs sitä voi
tietää, jos sellainenkin päivä vielä siunaantuu eteeni, kun otan moisen ihan tosta noin *vaa*.”

“Ota *ihmeessä*.

Ainakaan mä en ole hetkeäkään katunut *näitä*.”

“No hyvä...tällä hetkellä kuitenkin tuntuu varsin vahvasti siltä, että itselläni ei koskaan tule
olemaan tatskanteettämispäivää *esssä*.

Ja jos mua alkaisi suorastaan hirvittämään moinen ajatus, niin sillä naisella saapi kyllä olla
tatska, tai useampikin, jonka kanssa jonain upeana, kauniina päivänä vietän yhteisiä *häitä*.
Mistäköhän mä oon saanut tämän *köhän*...”

”Oisiko se voinu tarttua suhun eilen siltä jatkuvasti köhineeltä Jaskalta...parantuisitpa sä
tuosta köhästäsi ennallesi ennenkuulumattoman *pian*.”

”*Enköhän*.

Tai tuskin tämä kurkkuköhäni kukistuu kuitenkin ennenkuulumattoman pian...otan myös
tämän pienen köhäkoettelemuksen niin tyynesti kuin ny vain kykenen, ja ilollakin, niin kuin
kaikki muut kohdallani tapahtuvat isommat tai pienemmät vastoinkäymiset, ja vastatuulet,
ja takaiskut, ja takapakit, ja hankaluudet, ja häiriöt, sillä elämänviisaat ovat todenneet että
mitä ikinä elämässämme tapahtuukin, niin se on viimeistään jälkikäteen tarkasteltuna hyvä
asia, ja siunaus...ja itsekin haluan omaksua tuon *elämänfilosofian*.”

”Tuota elämänviisaitten virkettä monen on varmasti vaikea hyväksyä, ja *sulattaa*.”

”*Epäilemättä on*.

Mutta itekin olen silti sitä mieltä, että jos kerran on olemassa läpeensä hyvä, ja täydellinen
rakkaus nimeltä Jumala, ja jolla on niin sanotusti kaikki langat käsissä, ja joka tietää mitkä
kokemukset ovat itse kullekin meille hyväksi ja parhaaksi, niin silloinhan on järkeenkäypää,
ja sydämeenkäypää, että jokainen elämämme tapahtuma ja hetki palvelee korkeinta hyvää,
eiks *vaa?*”

”No nyt kun sanot asian tuolla tavoin, niin tavallaan ymmärrän tuon *elämäkatsannon*.

Mutta mun on varsin vaikea uskoa, että enin osa ihmiskunnasta kykenisi kovin luontevasti

näkemään maailmassa sattuvien ja tapahtuvien kaikenlaisten kauheuksien ja julmuuksien ja sen sellaisen olevan siunauksellisia ja hyviä asioita, ja että ne palvelevat korkeinta *hyvää*. Tai näkemään asiaa tossa valossa ainakaan sillä hetkellä, kun se ”paha” asia tapahtuu...ja kun sä sanoit äsken, että yrittät suhtautua elämäsi koettelemuksiin ja vastoin käymisiin jopa ilolla, niin enpä oikein usko että satunnaiskansalainen näkee, tai yrittää nähdä sun tavoin elämänsä isoissakin takaiskuissa ja muissa ikävissä ja kurjissa sattumuksissa juurikaan iloa, tai *huumoria*.”

”Joo, ehkei hän *nää*.”

Tarkennan, että koittaisin suhtautua elämäni isompiin takaiskuihin ilolla vasta pikku hiljaa, ajan oloon; sillä tuskin ensireaktionä oisi iloitseminen ja ilmaan pomppiminen, ja kiitollisuus, jos joskus tapahtuisi esimerkiksi niin, että lääkäri soittaisi ja ilmoittaisi, että jostain kohtaa kehoani on puolivuotisterveystarkastuksen yhteydessä löydetty myös yksi melkomoisen iso ja ärhakkä ja pahanlaatuinen kasvain, eikä pelkästään kahta vaaratonta ja harmitonta hyvänlaatuista *luomituumoria*.”

”Tuota, popsittaisiinko nyt ne minibaarissa olevat elisillalta jääneet loput *pelmenit*?...

...ainakin mulla kurnii nyt mahottomasti *maha*.”

”Mulla ei ole nyt kovin kova nälkä; mutta voin mä sun seuranasi ottaa niitä vähäsen...just a little *bit*.”

”*Jaha*.”

Oisitko niin kiltti, että astelisit avaamaan akkunan; ja sen jälkeen hakisit haarukat, ja lasit, ja muutaman arkin *talouspaperiakin*.”

”*Joo*.”

”Kiitos vielä ystävällisyydestäsi, kun näit vaivaa ja noudit eilen alhaalta mulle tämän jaffan, ja nämä pelmenit, ja ittellesi kivennäisvettä ja kauraleseleipää, ja sen kasvissyöjän burgerin ja kasvissyöjän *nakin*.”

”Eipä mittään...ei siitä ollunna nimeksikkään *vaevo*...

...kuten Kuopion kuppeessa asuskeleva ystävämme Jake varmaan virkkoisi tämän *asian*.

Jopas tuolta ulkoa hulvahtikin huoneeseen ja kasvoille lenseän lempeä *tuulenhenkäisy*.”

”Hiivihän tänne mun viereeni, niin popsitaan nämä pelmenit pois; ja hiivihän tänne *pian*.

Vaikka niinkin paljon ahmin apetta eilen päivällisellämme ja yömyöhällä ennen nukkumaan menoamme, niin mulla on siitä huolimatta huutava nälkä jo *ny*.”

”Ehkä sä viime yönä unten laiturilla laukkasit kaloreita karistavan puolimaratonin...ja toki se meidän eilinen urheilusuoritusmainen salsaamisemme kummasti kulutti kaloreitamme, eiks *vaa*? ”

“Juu...ja myös discommen jälkeinen sauna kiihdytti aineenvaihduntaa, ja ruoansulatusta, ja vieläpä huomattavasti enemmän kuin se päivällisellä ryystämäni ayurvedinen sitruunainen ja inkivääriäinen tee.”

”Joo, aivan taatusti se saunominenkin sai teidän kakkukaloreitanne ja teidän mahdollisia rapukaviaarikaloreitanne palamaan...jollei ihan tuhatta kaloria, niin ainakin monta *sataa*...
...kukas tuolla pihalla nyt *viheltelee*...

Mitä *ihmettä*?...

...se on Juokkiksen *Jussi*...

...ja siellä on alkanut täysin yllättäen, meidän huomaamattamme sataa tihuuttamaan *vettä*...
...nyt Jussi tervehti mua heilauttamalla vasenta kättään...ja toisessa kädessään hänellä on isohko musta *muovipussi*.

Jussi moi; onpa miellyttävä yllätys nähdä *sut*.”

”Moi Olli...*samoin*...

...mitäs sulle kuuluu nyt, ja miten sä voit, ja miten oot *voinut*?”

”Kiitos kysymästä, mulle on kuulunut hyvää pitkän aikaa; ja voin nyt niin hyvin kuin *voin*.

No mitäpä sulle kuuluu nyt; ja mitä *ihmettä* sä muuten täällä *teet*?”

”Kiitos mullekin kuuluu hyvää...olen ollut täällä tänä aamuna *töissä*...

...roskienkeruutöissä...mutta se syy, minkä vuoksi tulin tänään tänne Tammisaareen on se, että tulin kysyilemään miten teillä onnistuivat eilen ne teijän *luokkakokousjuhlabileet*?”

”Voisi sanoa, että ne sujuivat hyvin...käyn vieläkin hyvällä tavalla kierroksilla eilisen päivän ja illan ansiosta; ainoa miinuspuoli niissä juhlessamme oli mielestäni se, että Simo alkoi olla päivällisen jälkeen liiallisen alkoholin nauttimisen aiheuttamissa sekavissa *mömmöissä*...

...mutta hän lienee selvinnyt siitä *jo*.”

”Ai *jaa*...

...ai että Simo lipitteli liikaa ”limettilikööriä”...sepä oli *vahinko*.”

”Niin oli...mutta toivottavasti se hänen voimakasasteinen hillitön hiprakkansa on nyt tässä vaiheessa *historiaa*.

Niin, sinä Jussi tosiaan olet ollut tänään siellä pihalla roskia *keräilemässä*?”

”Joo, kyllä...kun tulin tänne Rantahotellille noin pari tuntia sitten, niin mulle kerrottiin, että suurin osa teistä luokkakokousjuhlaileijoista on jo ehtinyt häippäistä täältä hotellilta *veks*...
...takaisin kotiinsa...ja että ne muutamat teistä, jotka vielä keikkuilevat täällä hotellilla, ovat hekin hotellihuoneissaan mahdollisesti vasta pikku hiljaa *heräilemässä*.

Niinpä mä kysyin hotellivastaavalta, että voisinko ennen teidän tapaamistanne olla täällä jollain tavoin avuks, jotten tuntisi itteeni hyödyttömäksi ja toimeettomaksi *Laiska-Lasseks*.
Ehdin kerätä kaikennäköisiä roskia reilut puolitoista tuntia; ja tulin ”haravoineeksi” tämän Rantahotellin tontin käytännössä *kauttaaltaan*.

Ja kuten kuvasta näkyy, niin tätä sekalaista sälää löytyikin lähestulkoon *säkillinen*.”

“Kyllä vaan...”

...sä olet ahkeroinut upeasti Jussi...mua ihmetyttää isosti sun tänne saapumisesi ohella se, että kuinka tämän saderintaman saapuminen tälle alueelle oli näinkin *äkillinen*.

Mutta jottei sun tarvitsisi enää seistä siellä sateen alla, niin nähtäiskö tuolla hotelliaulassa vaikka vartin *kuluttuu*?”

“Sori, en kuullut; sanoitko sinä että nähdään tuolla aulassa vartin *kuluttua*?”

“Juu.

Onpa todella mukava yllätys, että Juokkiksen Jussikin on ny täällä...on hauskaa pitkästä pitkästä pitkästä aikaa hänenkin kanssaan vääntää *juttua*.”

“Enpä arvannut mäkään, että Jussi pöllähtäisi tänne kaikkien näitten ohi pyyhältäneitten vuosien jälkeen kuin tyhjästä, ihan tuosta noin *vaa*.”

”Aivan niin...hyvä että *pöllähti*.”

“Teillä kahdella varmaan riittää keskenänne *keskusteltavaa*.”

“Luulisin niin...tosin emme me oo ikinä mitenkään liikaa soittaneet suuta keskenämme...mä oon nyt niin iloa täynnä Jussinkin tänne saapumisen vuoksi, että melkein tuntuu siltä kuin hänen tänne pelmahtamisensa myötä tämän hotellin tähtiluokitukseen oisi syytä lisätä nyt yksi ylimääräinen *tähti*.

Olen jotenkin pitänyt hänestä niin kauan kuin jaksan muistaa tätä elämäni taaksepäin, ja kenties Jussikin on pitänyt *musta*.

Siitä hetkestä kun me viimeksi tapasimme Jussin kanssa, on ehtiny kulua jo pieni *ikuisuus*. Saas nähdä miten meillä Jussin kanssa nykyään luistaa keskustelu, eli että jäädäänkö me keskustelussamme kenties lähtökuoppiin, vai lähteekö juttelumme ehkä rönsyilemään niin, että me jutellessamme melkein hätyyttelemme mielikuvituksemme rajoja, kun me sivuamme esimerkiksi Herman Melvillen suomennettuja teoksia, tai haaparouskun ravintoaineita, tai amerikankääpiöravun ravintoa, tai luonnonkasvien pärjäämistä tukevia luonnonhenkiä eli deevoja, tai sitä yllättävää ja ilahduttavaa tietoa, että suihkussa käynti puhdistaa meidän itse kunkin kulkijan eetterikehoa, tai niitäkin ilahduttavia infoja, että männynpihkan sively pienenä annoksena kulmakarvojen väliin voi aukaista kolmatta silmäämme ja maitohorsman kukkien syönti voi nostaa henkemme värähtelytasoa, tai vaikka halikkolaisen halkomyyjän valimotyöntekijävaimon kuukausipalkan suuruutta, tai Ohion Shaker Heightissä vuoden 1925 tammikuussa syntyneen ja Connecticutin Westportissa syyskuussa vuonna 2008 eeterisemmille elokuvaestradeille menneen Paul Leonard Newmanin saunomisinnostusta, tai ketodieetin monia parantavia vaikutuksia, tai pikikaton paikkaamisen saloja tai keilailun pistelaskusysteemiä, tai aurinkokuntamme rengasplaneettoja, kuten *Saturnusta*...”

“Uskonpa että teillä luistaa jutustelu hyvin...sillä välin kun te turisette kuulumisenne halki ja poikki ja pinoon, niin mä voisın piipahtaa pikaisesti Ellin luona, ja kysyä onnistuimme me saamaan liput tämänpäiväiselle risteilylle...Ellin huoneen numero taisi olla *kuus*.”

“Selvä...mä meen tästä nyt tonne *toalettiin*...”

...Elisabet, syöhän sää nää viimeiset pelmenit, jotteivät nää jää enää tuohon jääkaappiin täksi päiväksi, ja ensi *yöksi*.

Oonko muuten kertonut sinulle, että olen kovastikin tykästynyt tuohon sinun *lettiin*?...”

* * * * *

”Olli, sä tiskasit nuo astiat niin ripeästi, että joku voisi aatella sun pesevän tiskejä *työksi*.”

”Kiitos kohteliaisuudestasi Elisabet...eihän tuossa nyt ollut tiskiä *nimeksikään*.”

”Kiitos sulle vielä kerran, kun hoidit hohtavan puhtaiksi nuo kaikki *astiat*.”

”Olehan hyvä...tuo ei tosiaankaan ollut homma eikä *mikään*...”

...eiköhän melkeinpä kuka hyvänsä oisi yhtä ripeästi tiskannut pois noitten astioitten *liat*.”

”Näytti siltä, että tiskaaminen tuntuu susta vähintäänkin kohtalaisen mukavalta *touhulta*.”

”On se musta ihan kohtalaisen miellyttävää puuhaa, jos tiskiläjä on kohtuullinen...mutta ny mun on oitis juostava Jussin *juttusille*.

Kerron Jussille terveiset *sulta*.”

”Juu, kerro terveisiä *sille*...”

...tai siis hänelle...ai *niin*...

...varmaan mäkin tapaan Jussin täällä tänään; ainakin kovasti ootan että *tapaan*.”

”Kyllä te tapaatte toisenne täällä...voin tarvittaessa vaikka itse huolehtia siitä, että sinä ja Jussi kohtaatte täällä toisenne ennen kuin Jussi lähtee täältä takaisin omiin *kotinurkkiin*.

Ja voihan hyvin olla niinkin, että Jussikin on kiinnostunut osallistumaan tänään lounaalle; ja silloinhan me istumme saman pöydän ääressä, ja jutustelemme keskenämme, ja lapioimme laatusafkaa ja muutakin kulinaarista namia *napaan*.”

”Juu.

Hyvä muuten kun suljit tuon ikkunan heti sen jälkeen, kun olit tervehtiny Jussia ikkunasta käsin...sillä muutoin sadeepisaroita oisi suotta ropissut tuolle *erkkerille*...

...jotenka kiitos sinulle siitäkin; ja kiitos sinulle myös englanninkielellä, eli *tänksjuu*.

Ennen ku meen Ellin luo, niin aion anoa säänhaltijoita ja säänhaltijattaria loihtimaan tälle alueelle aurinkoisen sään ainakin loppupäiväksi...en tiedä sitten osaako pyyntöni *perille*.”

”Uskon että me saamme kohtapuoliin loppupäivän ajaksi mitä suotuisimman *sään*.”

”Kyllähän mäkin luonnollisesti uskon *niin*.”

”Hyvä...mutta nyt mä meen Jussin tykö...*nähdään*.”

”Joo, *näkemisiin*.”

”Moi taas Jussi; onpas ilahduttavaa kun kunnioitat läsnäolollasi tätä *paikkaa*.”

”Olli *moe*.”

Juu, mustakin on ilahduttavaa olla täällä nyt...ehdinkin jo täällä sua ootellessa ahmia ghen lihalörtsyn, ja juoda kunnon kupillisen burmalaista *saiikkaa*.

Sinähän olet aivan entiselläsi, ja ulkoisestikin mitä siistein sälli...viimeksi kun me tapasimme silloin joskus, niin olit silloisine epäsiisteine partoinesi ja räkäjarruinesi yleishabitukseltasi kuin savolainen saunatonnttu, tai kuin joku junarosvo, tai rosotyylinen Robinson *Crusoe*.”

”Vai sillä *lailla*.”

Kiitos noista kommentteistasi...sinäkin näytät olevan varsin vetreessä *vedossa*.”

”Kiitos...mulla on tapanani tehdä pitkänpuoleisia pyöräilylenkkejä ja kävelylenkkejä, ja uin usein uimahallilla...tällä viikollakin pitäisi vielä mennä pari kertaa uimahalliin ja *kroolailla*.

Ulkomaan reissuillakin pyrin aina uimaan ja pyöräilemään ja kävelylenkkeilemään...viimeksi niin tapahtui kuluvan vuoden maaliskuussa Yhdysvalloissa *Toledossa*...

...sorge, mulla soi nyt känny...Jussi *tässä*...

...moi...aha...valitettavasti ainakaan tämän päivän aikana minulla ei mitenkään riitä aikaa sen hankkeen perinpohjaiseen tarkastelemiseen...pahoitteluni siitä *Stella*.

Olen nimittäin tämän päivän Tammisaaressa *käymässä*.

Mutta jos lähetät sen hankkeen kaikki tiedossasi olevat tiedot kuvineen päivineen minulle tämän päivän kuluessa sähköpostitse, niin huomispäivän kuluessa ehdin tarkastella niitä ajan kanssa ja rauhassa...tai voin jo luvatakin, että huomenna ehdin varmasti *tarkastella*.

Mihín päivämäärään mennessä se oli, kun Siltanen haluaa hyväksyntäni tai hylkäämiseni tuolle kyseiselle *sisustushankkeelle*?

Onko se tosiaan kuudes päivä elokuuta *jo*?

Selvä...no, siinä tapauksessa tämä hanke menee ainakin seuraavan parin viikon ajan mun muitten töitteni *elle*...

...siitä ei ole epäilystäkään...jos sinulla ei ole ny tällä erää muuta asiaa, niin palataan asiaan myöhemmin...hyvä...kiitti sinulle Stella soitostasi, ja parhainta kesän jatkoa sinulle...moido, *moido*.”

”Jussi, terveisiä *Elisabetilta*.”

”*Kiitti*.”

Teillä oli siis täällä eilen kerrassaan loistava *ilta*.”

“Oli todellakin...mukean hyvää muonaa, ja hyvää musiikkia *riitti*.”

“Schän on mukava *kuulla*.”

Mulla oli alun perin aikomuksenani saapua tänne jo eilen, mutta purjehdusseurallammekin oli sattumoisin aikamoisen isot juhlat *eilen*.

Ja en oisi oikein voinut jättää väliin niitä juhlia, koska satun olemaan sen purjehdusseuran pressa...kappas, ulkona on yllättäen alkanut oikein kunnolla *tuulla*.”

“Joo, itsekin huomasin *sen*.”

Ja tuo vähän aikaa sitten alkanut sadekin tuli ihan niin sanotusti puskista, tai puun *takaa*. Siitä on nyt varmaan alle puoli tuntia, kun hotellihuoneeni ikkunasta tähyiltynä ulkona oli vielä täydellinen kesäkeli; täydelliseltä se ainakin *näytti*.”

“Kyllä se sää tuolla pihallakin näytti ja tuntui ihan täydelliseltä kesäkeliltä...katsoin äsken lihalörtsyä ahmiessani ja burmalaista teetä hörpsäillessäni älypuhelimeltani tämän alueen sääennustetta, ja loppupäivän säästä näyttäisi näillä näkymin tulevan erittäin *epävaka*.”

“Epävaka tuo sää tuntuu olevan jo ny...häkellyttävän nopeasti tuo sää tosiaan muuttui jokin aika sitten ihan toisenlaiseksi...se muuttui melkein sillä välin, kun silmiänsä *räpäytti*.”

“*Joo*.”

“Tosiaan, ehkä jotain reilu parikymmentä minuuttia sitten oli vielä ihanan idyllinen, kaunis kesäinen *poutasää*...

...mutta jo nyt on tuo taivas tummunut tuimannäköiseksi, ja vettä *vihmoo*.”

“Katsohan, näkyvyys on heikentynyt jo niin paljon, ettei tuonne vastarannalle enää *nää*.”

”Oli kerrassaan upea yllätys Jussi, että ilmaannuit tuosta noin vaan kuin tyhjästä *tänne*. Mutta sitä ei voi sanoa kovinkaan upeaksi yllätykseksi, että koko lailla kirkas, poutainen kesäkeli muuttui mustanpuhuvaksi, tai ainaskin harmaanpuhuvaksi sun ja mun vähän aikaa sitten tapahtuneen ensimoikkaamisen *hetkellä*.”

”Aivan...on mukava kuulla että sinä, ja kenties muutkin tänne Rantahotelliin vielä jääneet vanhat luokkakaverisi otatte mut täällä vastaan *mielellänne*.”

”Totta kai me otamme sinut vastaan kernaasti, kuinkas muutenkaan...ja jos Irene, ja Satu, ja Elli ja Elisabet ja mä onnistumme saamaan pääsyliput tämänpäiväiselle taikka -iltaiselle Sunnan II-laivaristeilylle, ja jos lipputoimistolla oisi tarjota sinullekin laivaristeilylipetti, niin enemmän kuin mielellämme me näkisimme sinutkin siellä *laivaristeilyretkellä*.”

”Ai teillä on täällä edessänne mahdollisesti vielä *laivaristeily*.”

”Mahdollisesti *joo*.”

”No jos mullekin tosiaan löytyisi hyvässä lykyssä tiketti sille Sunnan II-laivaristeilylle, niin tulenhan mä toki mieluusti teidän kanssanne nauttimaan laivaristeilyn tarjoamasta hyvästä

Haku päällä luokkakokouksen alla-kirjan jatko-osa,
jossa luokkakokousjuhlan jälkeen pieni osa juhlijoista
jää vielä juhlapaikalle, astuu lounaspöytään ja astuu
risteilylaivaan.

Astu sinäkin tämän tarinan kyytiin, ja iloitse, itke,
naura, ja nauti.

9 789528 065258